

Dawid Podsiadło, millenium

Mówiłem ci, wstań
Mówiłem ci, chodź
Widziałem twój blask
Jak tysiące słońc

Uciekam wśród traw
Uciekam już stąd
A dym z moich drzew
Całuje mnie w noc

W ślimaczym tempie
Wystawiam swe rogi
Oddałem ci serce
Co jeszcze mam zrobić?
Nie pytaj mnie nigdy
Czy jeszcze cię kocham
Oddałbym wszystko
By odbić się w oczach

Twoich oczach
Nie pytaj mnie
Ja pokonam śmierć
By odbić się w oczach
Przeczekam wiek
Millenium też
Odbić się w oczach

Nie pytaj mnie
Ja pokonam śmierć
By odbić się w oczach
Przeczekam wiek
Millenium też
Po prostu cię kocham

Choć prawie bez piór
Choć krwawią mi dłonie
Choć podarty strój
Choć powoli tonę
Polecę do chmur
Zacisnę pięści
I nagi jak król
Dotknę powierzchnię

By przejrzeć się w oczach
Nie pytaj mnie
Ja pokonam śmierć
By odbić się w oczach
Przeczekam wiek
Millenium też
Odbić się w oczach

Nie pytaj mnie
Ja pokonam śmierć
By odbić się w oczach
Przeczekam wiek
Millenium też
Po prostu się popatrz